

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **I. R.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2024, č. j. OAM-280/BA-BA01-ZA17-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2025, č. j. 18 Az 8/2024-76,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se blíže neodůvodněnou kasační stížností bránil proti výše nadepsanému rozsudku krajského soudu, kterým krajský soud zamítl jeho žalobu ve věci neudělení mezinárodní ochrany a humanitárního azylu dle § 12, § 13, §14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí. Zmeškání této lhůty nelze prominout.

[3] V řízení před krajským soudem stěžovatel nebyl zastoupen a z doručenký na č. l. 79 spisu krajského soudu vyplývá, že napadený rozsudek mu byl doručován obálkou do vlastních rukou v pondělí 2. 6. 2025. Jelikož stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese zastížen, byla zásilka v souladu s § 49 odst. 2, odst. 3 písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb a na doručovací adrese byla stěžovateli zanechána výzva k jejímu vyzvednutí. Vzhledem k tomu, že stěžovatel si zásilku v desetidenní úložní lhůtě nevyzvedl, byla mu podle § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. doručena fikcí ve čtvrtek 12. 6. 2025.

[4] V souladu s pravidly pro počítání lhůt podle § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. byl posledním dnem dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti čtvrtek 26. 6. 2025. Stěžovatel však

podal kasační stížnost až 4. 7. 2025 (doručenka z datové schránky právního zástupce stěžovatele na č. l. 6 spisu NSS), tedy opožděně.

[5] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu